

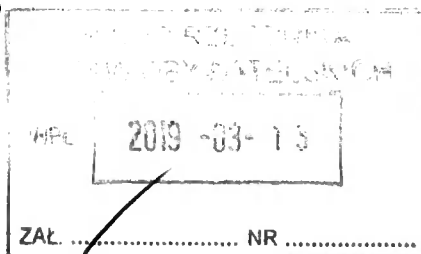

ZASTĘPCA
DYREKTORA GENERALNEGO
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

BSZ.55. 1.2019.AP

RPW/15460/2019 P
Data:2019-03-13

Warszawa, dn. ⁰⁵ marca 2019 r.

Pan
Adam Bodnar
Rzecznik Praw Obywatelskich

Stanowię Panu Rzeczniku!

W kontekście pisma KMP.571.6.2017.AO z dnia 29 stycznia 2019 r. dotyczącego właściwego, rzetelnego dokumentowania ewentualnych obrażeń u osób pozbawionych wolności ujawnionych przy przyjęciu do jednostki i w trakcie odbywania kary, Służba Więzienna solidaryzuje się z dbałością Rzecznika Praw Obywatelskich w powyższej, newralgicznej kwestii.

Transparentność działań funkcjonariuszy służb państwowych jest aspektem priorytetowym przy budowaniu wizerunku społecznego, również w oczach osób, nad którymi sprawowana jest opieka w jednostkach penitencjarnych. W wyniku ustaleń wynikających z licznych spotkań i interpelacji Pana Rzecznika, Dyrektor Generalny Służby Więziennej Zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2018 r., w sprawie służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, zdarzeń mogących wystąpić w Służbie Więziennej oraz sposobu ich wyjaśniania i dokumentowania, po wnikliwym przeanalizowaniu realnych możliwości i poziomu istotności potrzeb w zakresie sygnalizowanym w trakcie ustaleń i spotkań, zobligował w § 10.11 do niezwłocznego zawiadamiania właściwego terytorialnie organu w okolicznościach wskazujących na popełnienie przestępstwa lub wykroczenia, a także czynu za który przewidziana jest odpowiedzialność **karna i zawodowa**.

Należy nadmienić, iż Służba Więzienna spotykając się z sytuacjami zgłoszeń przez osoby zatrzymane użycia wobec nich przemocy przed przyjęciem do jednostki penitencjarnej na bieżąco reaguje na takie zgłoszenia zgodnie z w/wym. Zarządzeniem, co bezdyskusyjnie leży w interesie Służby Więziennej, jednakże działania dotyczące szeroko pojętego dyskusowania kwestii użycia przemocy, konsekwencji wynikających z tych działań, a także sposobu dokumentacji nie powinny być ograniczone jedynie do inicjatyw Służby Więziennej.

Dodatkowo, poddano głębokiej analizie wszelkie aspekty prawne proponowanych przez Rzecznika rozwiązań, również w kontekście wytycznych zawartych we wspomnianych aktach prawa „miękkiego”. Obowiązujące przepisy prawne regulują jednoznacznie sposób i tryb odnotowywania obrażeń ciała, zobowiązując do ich stosowania nie tylko przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, Policji, biegłych lekarzy sądowych, ale także nadając tym samym uprawnienia egzekwowania ich przez osoby zatrzymane lub pozbawione wolności.

Ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty z dnia 5 grudnia 1996 r. tj. z dnia 1 marca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 617), Kodeks Etyki lekarskiej, rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej prowadzonej w podmiotach leczniczych dla osób pozbawionych wolności oraz sposobu jej przetwarzania z dnia 26 lutego 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 258) jasno nakładają na lekarzy oraz pozostały personel medyczny obowiązek i sposób starannego prowadzenia dokumentacji medycznej. Jednakże należy zaznaczyć, iż niejednokrotnie, w trakcie zatrzymania osoba zatrzymana poddawana jest badaniu lekarskiemu najczęściej w pozawięziennych podmiotach leczniczych. Sugerowana przez Państwa zmiana sposobu dokumentowania obrażeń winna objąć nie tylko więzienne podmioty lecznicze ale również podmioty podległe MZ, MON, MSWiA udzielające świadczeń medycznych. Jedynie stworzenie takiego systemu, a nie dedykowanie wymogu sposobu dokumentowania obrażeń ciała jedynie do Służby Więziennej zapewni uszczelnienie systemu np. jak ma to miejsce w przypadku dokumentowania obrażeń ciała powstałych w trakcie przemocy domowej, jak również do obdukcji. Wprowadzanie dodatkowych obowiązków i schematów dla wszystkich lekarzy niezależnie od miejsca zatrudnienia spowoduje efekty przez państwa oczekiwane, nie tylko w zakresie humanitarnego postępowania, ale także ujednotwili aspekty prawne. Sposób dokumentowania oględzin ciała i opinii biegłego regulowany jest min. art. 200 Kodeksu postępowania karnego z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1987). Wspomnienia wymaga fakt, iż w Służbie Więziennej zatrudnieni są w znaczącej części lekarze świadczący usługi medyczne również w placówkach pozawięziennych, a tym samym więzienna służba zdrowia dawno przestała być odizolowana od standardów placówek wolnościowych. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż oględziny ciała dokonywane przez lekarzy w tym więziennych w jednostkach penitencjarnych nie są prawnie wiążące, w przeciwieństwie do opinii biegłego. Dodatkowo, zauważyć należy, iż część jednostek penitencjarnych nie dysponuje całodobową opieką medyczną, tym samym proponowane przez państwa działania winny podjąć podmioty pozawięziennej służby zdrowia współpracujące z Policją i innymi służbami.

Celem lekarza jest leczyć pacjentów zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i umiejętnościami oraz aktualną wiedzą medyczną. Lekarz ma obowiązek wykonywać zawód, zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, a przyświecać mu winny zasady etyki zawodowej oraz należyta staranność w tym w zakresie prowadzenia dokumentacji medycznej. Dlatego nieadekwatnym jest zakładać brak należytej pilności w dokumentowaniu ewentualnych zdarzeń, a co za tym idzie - dokumentacji medycznej.

Zgodnie z sugestią Rzecznika, celem poprawy dokumentowania przedmiotowych zdarzeń, podczas prowadzonych odpraw służbowych, konferencji i narad instruktażowo- szkoleniowych więziennej służby Zdrowia, Biuro Służby Zdrowia zapoznało więzienny personel medyczny z rekomendacjami sposobu odnotowywania obrażeń w postaci mapy ciała. Niemniej jednak decyzja stosowania wytycznych prawa „miękkiego” w tym zakresie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, pozostaje uprawnieniem lekarza. Jak słusznie zauważono, wstępne badanie lekarskie osób przyjmowanych do jednostek penitencjarnych chroni też samych funkcjonariuszy Służby Więziennej przed fałszywymi zarzutami, że obrażenia powstały podczas przebywania osadzonych w jednostce penitencjarnej, dlatego też w interesie Służby zasadnym jest rzetelne prowadzenie dokumentacji medycznej w tym zakresie. W związku z powyższym podejmowane w tym zakresie działania i kontrole każdorazowo sygnalizują i priorytetują ważność tego

problemu. Należy również zaznaczyć, iż nie tylko personel medyczny, ale każdy funkcjonariusz i pracownik cywilny Służby Więziennej zobligowany jest do przestrzegania przepisów prawa wynikających z Kodeksu postępowania karnego. Ponadto, Zastępca Dyrektora Generalnego pismem BO.1693.2017.ZG z dnia 17 listopada 2017 r. przypomniał o podjęciu niezbędnych działań w celu rzetelnego zabezpieczenia wszelkich dowodów celem przekazania ich organom do tego powołanym.

2 kopiani staunk!

ZASTĘPCA DYREKTORA GENERALNEGO
SŁUŻBY WIĘZiennej

[Signature]
płk Grzegorz Fedorowicz

Wykonano w 2 egz.:
1. adresat
2. a/a
BSZ-P-315-2019. UC/AP

Centralny Zarząd Służby Więziennej
ul. Rakowiecka 37a
02-521 Warszawa

BSZ.055.1.2019.AP

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A. ID nr 348851/W

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

AL.SOLIDARNOŚCI 77
02-521 WARSZAWA

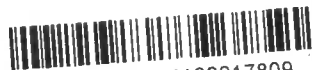

41602-7969-2-R

R

(00)459007734168917809

(00)459007734168917809

(00)459007734168917809

92

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPL.	2019 -03- 13
ZAL.	NR